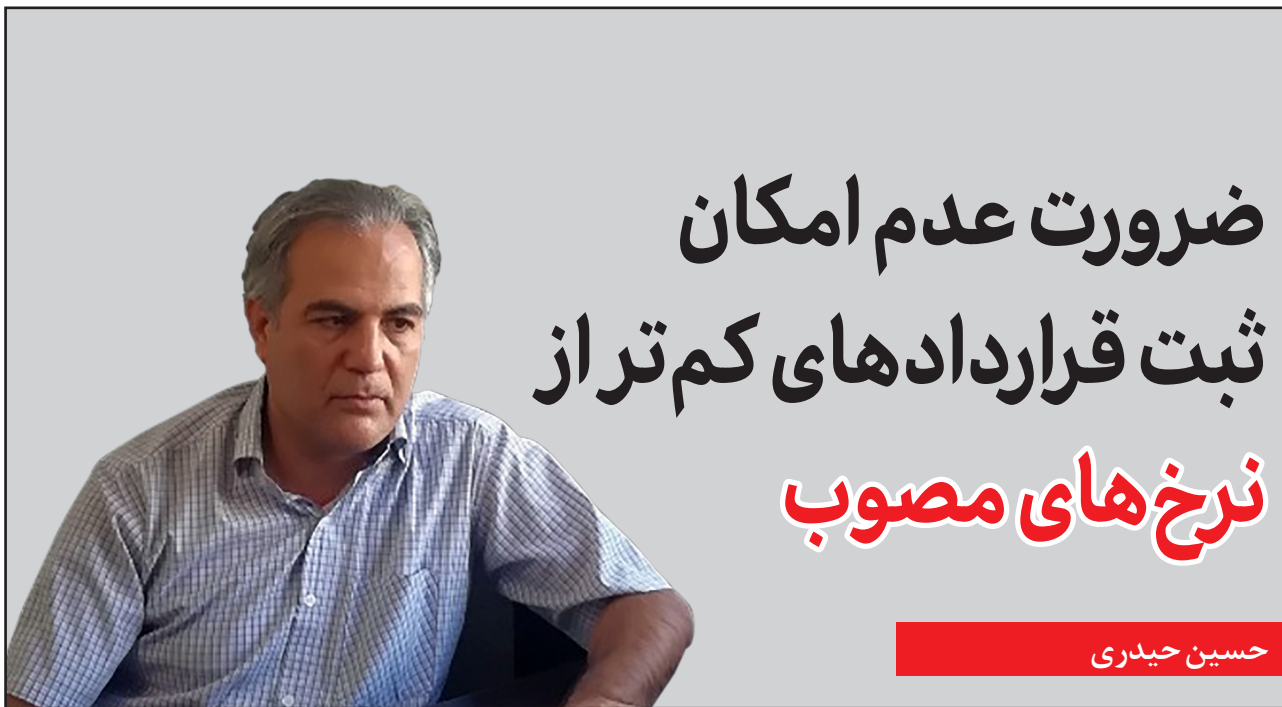

ضرورت عدم امکان ثبت قراردادهای کم‌تر از نرخ‌های مصوب

حسین حیدری

به‌عنوان یک نمونه‌ی واقعی حسابرس جایگزین برای سال ۱۳۹۸ یکی از شرکت‌های تجاری مبلغ ۱۴۰ میلیون ریال قرارداد منعقد کرد در حالی که مبلغ قرارداد حسابرسی سال قبل همین شرکت مبلغ ۳۳۰ میلیون ریال بوده است.

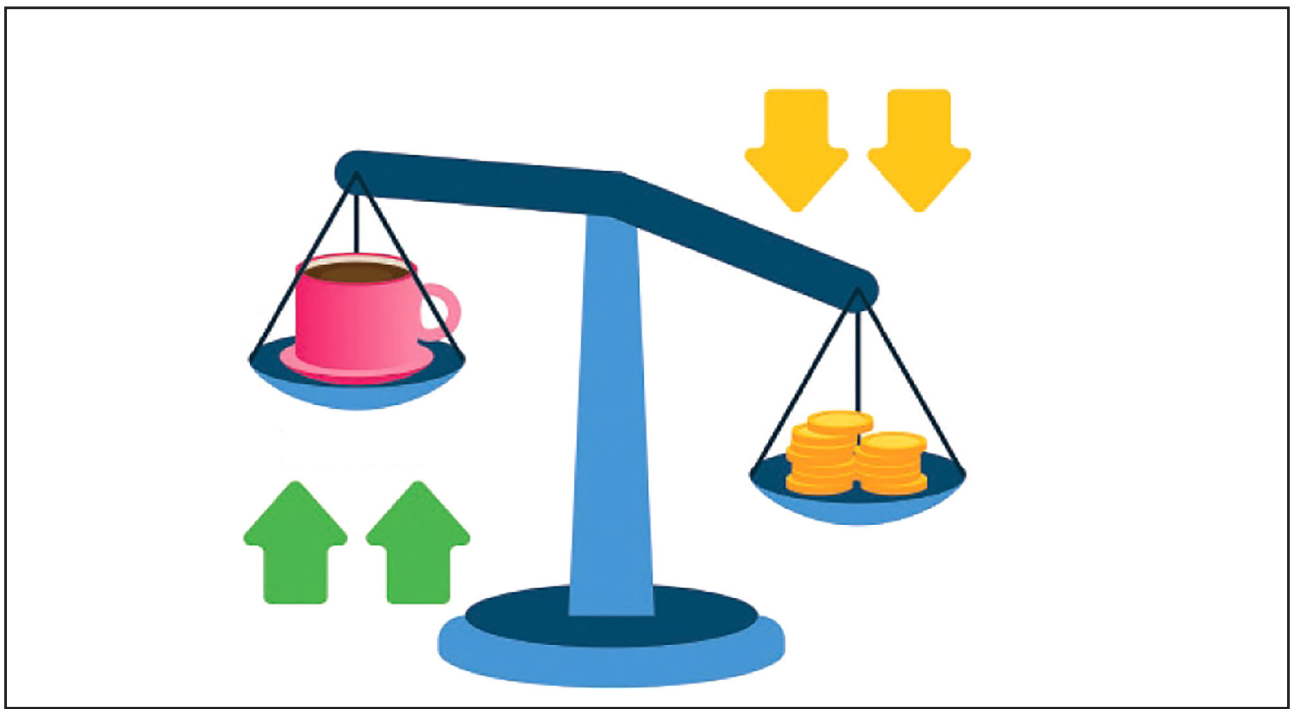
پیشنهاد می‌شود به منظور رفع چنین مشکلاتی و مشکل نرخ‌شکنی برخی از مؤسسات حسابرسی شرط کنترلی در سامانه‌ی سحر اعمال شود مبنی بر اعلام مغایرت کاهش مبالغ قراردادهای حسابرسی سال جاری با سال مالی قبل و عدم امکان ثبت آن در سامانه‌ی سحر (به شرط احراز دلایل موجه کاهش قیمت نسبت به سال قبل) و برخورد انضباطی مناسب با نرخ‌شکنی و عدم درج قرارداد و

جمله افزایش چند برابری هزینه‌ها). لذا یکی از راهکارهای پیشنهادی در مرحله‌ی اول تعیین حداقل مبلغ قرارداد متناسب با سطح عمومی قیمت‌ها، و در مرحله‌ی دوم عدم امکان ثبت و تأیید قراردادهای کم‌تر از مبلغ مذکور و مبلغ قرارداد سال قبل در سامانه‌ی سحر و نهایتاً در مرحله‌ی سوم تکلیف آن به صاحب‌کاران توسط مؤسسات حسابرسی است.

۳- مهم‌ترین عامل، همدلی و همکاری مؤسسات محترم حسابرسی است که متأسفانه در برخی از مؤسسات رعایت نمی‌شود. این موضوع علاوه بر زیان‌های مادی بر مؤسسات، به اعتبار و شأن حرفه، مؤسسات حسابرسی و حسابداران رسمی نزد فعالان اقتصادی و صاحب‌کاران خلل وارد می‌کند.

۱- در پاسخ به این سؤال که آیین‌نامه‌ی تعیین حق‌الزحمه‌ی خدمات پایه‌ی حرفه‌ی حسابرسی بستر مقرراتی قابل‌اتکایی فراهم کرده است باید گفت به‌طور کامل خیر، آیین‌نامه‌ی مورد اشاره فاقد ضمانت اجرایی و تنبیهات پیشگیرانه در برابر نرخ‌شکنی برخی از مؤسسات حسابرسی است. به‌عنوان مثال، نحوه‌ی برخورد جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران با نرخ‌شکنی مؤسسات نامشخص است.

۲- عمده‌ی صاحب‌کاران و فعالان اقتصادی به دلیل نیاز به خدمات حسابرسی و استفاده از خدمات آن، با نرخ‌های متعارف که متناسب با شرایط اقتصادی کشور باشد مشکلی ندارند (از

گزارش حسابرسی مربوط به آن در سامانه‌ی سحر. گفتنی است این موضوع صاحب‌کاران را نیز از کاهش بهای قرارداد سال قبل بازمی‌دارد.

۴- تنوع ارایه‌ی خدمات تخصصی و حرفه‌ای مؤسسات حسابرسی، باعث تنوع‌بخشی به خدمات و افزایش درآمد آن‌ها خواهد شد لیکن لازمه‌ی آن حل نرخ‌های پایین خدمات مذکور و نرخ‌شکنی‌ها در کلیه‌ی خدمات ارائه شده است.

۵- هرچند ادغام مؤسسات حسابرسی باعث کاهش هزینه‌ها می‌شود لیکن به دلیل نداشتن تجربه و عدم موفقیت برخی از ادغام‌ها، نظری در این خصوص ارایه نمی‌شود.

۶- مؤسسات حسابرسی چاره‌ای جز تأمین حق‌الزحمه‌ی پرسنل خود

ندارند و با شرایط موجود فشار زیادی از این بابت به مؤسسات حاکم است. پیشنهاد می‌شود جامعه‌ی حسابداران رسمی ایران در صورت داشتن منابع، در شرایط فعلی اقدام به تأمین مالی مؤسسات به صورت قرض‌الحسنه نموده و یا برای دریافت تسهیلات ارزان‌قیمت از سیستم بانکی کشور به آن‌ها کمک کند و در مرحله‌ی بعدی با دستورالعمل‌های دستوری و کارشناسی و همچنین اقدامات اجرایی باعث افزایش مبالغ حق‌الزحمه‌ها و قراردادهای حسابرسی و خدمات تخصصی و بهبود درآمدهای مستمر آن‌ها شود.

۷- در شرایط فعلی می‌توان از برنامه‌ها و سیاست‌های سایر حرفه‌های موفق کشور یا سایر کشورها استفاده

کرد.

۸- در پایان برای حل معضل نرخ‌های پایین خدمات حسابرسی و نرخ‌شکنی برخی از مؤسسات پیشنهاد می‌شود:

۸-۱- تعیین حداقل مبلغ قرارداد برای هر کدام از خدمات قابل ارایه.

۸-۲- عدم امکان ثبت قراردادهای کمتر از حداقل تعیین‌شده و سال قبل در سامانه سحر (مگر با ارایه‌ی دلایل موجه و موافقت جامعه) و متعاقباً گزارش‌های حسابرسی مرتبط به آن‌ها.

۸-۳- در صورت عدم تأیید ثبت و قراردادهای و گزارش‌های فوق در سامانه‌ی سحر، مؤسسات حسابرسی و صاحب‌کاران نیز راغب به کاهش مبلغ قراردادها و تبعات منفی آن نخواهند بود. ■